

પ્રસ્તાવના.

આ કાવ્ય રચનાર મારા પૂજ્યપિતા પ્રથમ સ્માર્ત ધર્મમાં હતા. તેમણે પુરાણ તથા જ્યોતિષ્યવિદ્યા સાધારણ અને વૈદ્ય વિદ્યા સારી સંપાદન કીધી. તેમની વચ્ચેનાં શ્રીજીમાહારાજે આ દેશમાં એકાંતિક ધર્મ સ્થાપન કરવાની શરૂઆત કરેલી, તે સાંભળી તેઓને ભગવાન્ પ્રાગટ્ય થયાનો કેટલાક પ્રશ્નો પૂછી જાણી કરવાની જિજ્ઞાસા થઈ. તે ઉપરથી પોતે ગઢપૂર ગામે શ્રીજીમાહારાજ વિરાજતા હતા ત્યાં ગયા, ને દર્શન કીધાં કે તુરત જ પ્રશ્નો પૂછવાના હતા તેનો વગર પૂછે મહારાજે શ્રીમુખે જવાબો કહ્યો. તે ઉપરથી એકદમ અજાયબી પેદા થઈ. તથા સાંસદ અને પુરાણ આદિમાં જે ચિન્હો તથા લક્ષણો ઈશ્વરમાં સ્વભાવિક હોવાં જોઈએ તે પોતે દીઠાં. એટલે તુરત તે ધર્મ પોતે સ્વીકાર્યો. ત્યારથી વચ્ચેનાં વચ્ચે શ્રીજી મહારાજને દર્શને જવા લાગ્યા, અને તેમની પાસે અષ્ટ કવિ આદિ સાધુ તથા આચાર્ય અને સારા સત્સંગિઓ હતા તેમના સહવાસમાં રહેવા લાગ્યા. એટલે દિન પ્રતિદિન સત્સંગનો દૃઢ નિશ્ચય થતો ગયો, અને શ્રીજીમાહારાજ પોતે પૂર્ણ પુરુષોત્તમ છે. એમ નિઃસંદેહ ઓઢાવ્યા. તેઓ મહારાજશ્રીના પેહેલા વર્ગના સારા સત્સંગિઓનો પંક્તિમાં અનન્ય હરિભક્ત ગણાયા. તેઓ કાવ્ય કરી

जाणता, परंतु श्रीजीमहाराजना गुणकिर्तन सिवाय बीजी काव्य कीधी नथी. तेओ अ० ६८८ वर्षनी उमरे संवत् १९१८ ना जेष्ठ वदी ५ बुद्धवारना रोज पंच भूतात्मक क्षणभंगुर देहनो त्याग करी श्रीजीमहाराजना अक्षरधाम प्रत्ये गया.

श्लोको तथा गरबो उद्धवि संप्रदायमां अत्यंत वस्वणाय छे, ने ते वांचवा सर्व सत्संगिओ अंतःकरणपूर्वक उत्साह राखे छे. परंतु ते अप्रसिद्ध होवाथी पूरतो लाभ लई शकता नथी. तेथी ते छपावी प्रसिद्ध करवानी घणा हरिभक्तोए इच्छा बताववाथी तेम करवा में मारी पुत्र तरीकेनी फरज बजावी छे. एवा हेतुथी के उद्धवि संप्रदायनुं ऐतिहासिक वृत्तांत सर्व जनोना जाणवामां आवे. तथा भक्त जन प्रिय काव्यनो बोहोळो फेलावो थाय, अने मारा परमपूज्य पितानुं नाम अमर रहे. तथास्तु:

उमराळा—तावे संस्थान भावनगर

प्रसिद्धकर्त्ता.

संवत् १९५२ ना अषाढवदी ९

हरजीवनदास गोविंदराम

॥ श्री कृष्णाय नमः ॥

॥ अथ श्रीजीमहाराजनो श्लोको लख्यो ह्ये ॥

प्रथमं बंदुश्रीनारायणस्वामी ॥ प्रगटप्रमाणअंतरजामी ॥
भक्तमनोरथपूरणकाम ॥ के'वाशलोकोमनमांहाम ॥ १ ॥
काव्य कर्षामां जाणुं न कांये ॥ तमप्रतापे पूरो ते थाये ॥
गुणगायतेनाथतमारा ॥ हृदाकमळमांरहेजोअमारा ॥ २ ॥
करजोडीने करुं प्रणाम ॥ बुद्धि आपजो सुंदरश्याम ॥
रघुवरशिषतेनामी ॥ कहुंशलोकोसहजानंदस्वामी ३
कळोयूगअध्येधर्योअवतार ॥ तेनोमांडीनेकहुं विस्तार ॥
हवेशलोकोकहुंतेसारो ॥ हरिजनतेदीओहोंकारो ॥ ४ ॥

न नारायणबद्रिवनवासी ॥ जनहितजन्मलेतसुखरासी ॥
 धर्मनोलोपथयेषीणिवार ॥ वाधेअधर्मीअसुरअपार ॥ ५ ॥
 ते जोइनाथ धरे अवतार ॥ असुर तणो ते करे संहार ॥
 भरतखंडमांनरतनधारी ॥ करेचरित्रभक्तसुखकारी ॥ ६ ॥
 जुगजुगप्रत्येधरे अवतार ॥ तेतोगण्यानो आवेनपार ॥
 दशअवतारधर्यामोरारी ॥ हवेकहुं तेसंक्षेपे करी ॥ ७ ॥
 प्रथममच्छारूपते धारी ॥ लाव्यावेदते शंखासुरमारी ॥
 धर्युं रूप ते कोरंभ सार ॥ पीठ धर्यो भूमंडळ भार ॥ ८ ॥
 सुकररूपे थयासुखकारी ॥ दुष्टनेमारीअवनी उद्दारी ॥
 नृसिंहरूपधरीविक्राळ ॥ हिरणकश्यपुहण्योतत्काळ ॥ ९ ॥

जन्मसंज्ञा भक्तते जाणी ॥ लाडलडाव्यांसारंगपाणी ॥
वामनरूपधर्युं सुरकाज ॥ बळीने आप्युं ते रसातळराज १०
परशुरामप्रगटमुनिरूप ॥ वारएकविंश विडारे चूप ॥
रामरूपधरीरावणमार्यो ॥ भक्तविभिषणजाणी उगार्यो ११
श्री रघुवरनां चरित्र उद्धार ॥ शतकोटिथी अवि नपार ॥
द्वापर अंतथयो अवतार ॥ हवे ते हनोकहुं विस्तार ॥ १२ ॥
भूमिकंपीते देखीने भार ॥ ब्रह्मापासे जई कर्यो पोकार ॥
ब्रह्मादिसर्वदेवतामळी ॥ गया नारायणपासे ते वळी ॥ १३ ॥
कर जोडीने विनंती करी ॥ धरो अवतार करूणा धरी ॥
नरनारायणे एमजकहुं ॥ धरशुं अवतार वचनथयुं ॥ १४ ॥

३

एम कहीनेलीधो अवतार ॥ कृष्णरूपे ते जक्तआधार ॥
 नर थयातेअर्जुनरूप ॥ जेहथी कंपेमोटाते भूप ॥ १५॥
 कृष्णे चरित्र कीधां अपार ॥ कंसादिदुष्टनोकयो संहार ॥
 भूषिजेभारहर्योतत्काळ ॥ सुखदीधांतेगोपीगोवाळ ॥ १६॥
 काळमां करुणारस धारी ॥ बुद्धरूपेतेथयासुखकारी ॥
 रूपकलंकीकलियुगअंत ॥ मारीदुष्टनेतारशेसंत ॥ १७॥
 दशेअवतारकारणजेह ॥ पंडेपुरुषोत्तमनारायणतेह ॥
 भक्तिधर्मेनेघेरअवतार ॥ धर्योमहाराजेकाळिमोझार १८॥
 मूळ वात ते मांडीने कहुं ॥ हरिजंन ते सांभळो सहु ॥
 नरनारायणमुनिवृत्तधारी ॥ करेतपतेजंनसुखकारी ॥ १९॥

३

भरतखंडमां जेनरनारी ॥ ते तप पुन्य दत्त दुखहारी ॥
बद्धीतरूते अक्षररूप ॥ ते हेठेराजेसुरमुनिभूप ॥२०॥
शोभे सुंदरश्यामशरीर ॥ सेवतां कष्ट हरे दौ वीर ॥
ब्रह्मचर्यादिवृत्त आचरी ॥ मुनिरहेते मूर्तीधरी ॥२१॥
कामक्रोधने लोभनहिलेश ॥ ब्रह्मविचारकर्त उपदेश ॥
पशुपंखीत्यांश्यामसंभारे ॥ एक बीजानेवैरनकरे ॥२२॥
वृक्षवेली ते भार अढार ॥ चितव्यां फळआपेतेसार ॥
अष्टादिदिनेआगन्याकरे ॥ जेरेजोइएतेआगळधरे ॥२३॥
अनंतकोटीभूवनेशभवानी ॥ सेवेचर्णतेनिजइष्टगामी ॥
अनंतकोटीइंद्रादिकदेव ॥ कर्त सदापदपंकज सेव ॥२४॥

शुकनारदनेसनकादिकचारी ॥ सेवेचर्णतेदृढवृत्तधारी ॥
 आश्रमथकीदाक्षिणमाई ॥ गंगावहेतेमहासुखदाई ॥२५॥
 हेमगिरि आश्रमचहुपास ॥ सूर्य कोटोज्युं कर्तप्रकाश ॥
 ब्रह्मचर्याद्विद्वत्तेठाम ॥ जीवमात्रनेव्यापेनहिकाम ॥२६॥
 प्रभुप्रतपउरमां धारि ॥ काम कबुद्धि ध्रुजत भारि ॥
 जेहीमुनिवरसिद्धसुरेश ॥ तेहिआश्रमकरतप्रवेश ॥२७॥
 मुनिवरसिद्धरहे त्यांछाई ॥ बद्ध जीवते शकतनजाई ॥
 आश्रमशोभाकहीनवजाय ॥ कहेतांयथारथशेषलजाय ॥
 पण्डितपुरुषोत्तमस्वामी ॥ रहतसदाज्यांहरिवहुनामि ॥
 एकसमेत्यांमुनिनां वृंद ॥ आव्यादर्शनेआनंदकंद ॥२९॥

मुनि तणो ते पारनलहु ॥ तेनां नाम ते संक्षेपे कहुं ॥
गौतमअत्रिमरिचिअंगिरा ॥ गर्गवसिष्ठकर्मसुधिरा ३० ॥
मुनिकपिलकरुणाधारी ॥ सनकादिकनैष्टीकब्रह्मचारी ॥
मुनिसौभरीविश्वातेमित्र ॥ कश्यप वामदेवपवित्र ॥ ३१ ॥
जयमुनि पाराशरनेव्यास ॥ मार्कंड लोमच हरिनाद ॥ ३२ ॥
गुरुभृगुनेशुक्रउदार ॥ एकलश्रृंगिनेअगस्तसार ॥ ३३ ॥
अष्टावक्रने मुनिवाल्मिक ॥ वैपंपायनने याज्ञवल्क्य ॥
मांडव्यअरुणीमुनिध्यानी ॥ परशुरामनेशौनकज्ञानी ३४
भारद्वाजते भजनविलासी ॥ मुनिनारदहृदिगुणरासी ॥
धर्मभक्तितेआदिअपार ॥ करेऽस्तुतिप्राणआधार ॥ ३५ ॥

सहुनी विनतिश्रवणेधरी ॥ करीसन्मानबोल्याते हरि ॥
 मुनिरांलोवातहमारी ॥ लोकपरलोकगतितमारी ॥ ३५ ॥
 भरत बंडनी प्रजाछे खेम ॥ कहो कळीमां रहे छे केम ॥
 मारा धर्मते बांधेलजेह ॥ एह प्रमाणे वर्तेछेतेह ॥ ३६ ॥
 भक्ति करेछे मनुष्यमारी ॥ तेनी वातते कहो विस्तारी ॥
 त्यारे मुनिकहेसांभळोनाथ ॥ मृत्युलोकथी आव्यासहुसाथ ॥
 भ्रष्टाखंडी प्रजा पीडाय ॥ तेनुं दुःख तेकहुं नजाय ॥
 कळिजोरते अधर्मभारी ॥ धर्मभ्रष्टते सहुनरनारी ॥ ३८ ॥
 गृहित्वापीडा धर्मजहोय ॥ ते प्रमाणे वर्तेनहि कोय ॥
 गृहीनीवातकहुंतेतात ॥ पुरुषगणेनहिबे'ननेमात ॥ ३९ ॥

पत्तिरतानेहर्मनहिनारी ॥ जायबीजानेनिजपतिमारी ॥
सज्जसासीष्टद्वयानहिलेश ॥ परमंदिरमांकरेप्रवेश ॥४०॥
पीडे प्रजाने न्याय न करे ॥ धर्मवाळाशुं द्वेष ते धरे ॥
पीडेब्राह्मणनेभूमिनेकाज ॥ कळियुगमांएवानुंराज ॥४१॥
उत्तम वर्ण ते ब्राह्मण देव ॥ लोभे करे ते नीचनी सेव ॥
ब्राह्मणतणातोवेदनाधर्म ॥ संध्यागायत्रीआदिषट्कर्म ॥
एहप्रमाणे रहेनहीं कोय ॥ सेवेविष्णु पणवामी तेहोय ॥
विद्याभणीनेवातोकहीजाणे ॥ मोक्षमारगमांमतबहुताणे ॥
आस्रवांचेने जाणे नहिमर्म ॥ हवेकहीए तेत्यागीनांकर्म ॥
काजीक्रोधीने लोभीअपार ॥ राखेरांडुनेकरे वेपार ॥४४॥

६
उपर उजळा मनमां मेळा ॥ मायुं देखीने थाय ते घेळा ॥
गुरुथइने ज्ञानहु करे ॥ करीचेलाने द्रव्य तेहरे ॥४५॥
जोगी यतिते द्रव्यने धारे ॥ करे साधना जीवते मारे ॥
कळिरूपतेथईनेपूजाय ॥ वर्णअढारेभेळा तेखाय ॥४६॥
पोथी वांचेने दीएते पग ॥ एवा कळिमां भेख ते ठग ॥
तेनेसंगेते अनंतअपार ॥ नर्केगयाते वर्ण अढार ॥४७॥
भजनकरेते भूतभवानी ॥ संगे एवानी थाय तेहानी ॥
एवा कळिमांदुष्ट अपार ॥ धुजे पृथ्वी ते वारंवार ॥४८॥
पडेकाळ गौब्राह्मण पीडाय ॥ तेनीहवे तोकरो सहाय ॥
रमकरीनेबेठातेमुन्या ॥ मळयामहाराजआपणापुन्या ॥४९॥

मुनिमध्ये ते गोमे सुखकंद ॥ तारामध्ये जेम पुरणचंद्र ॥
उक्तादि भक्तअपार ॥ करेरात्यदि ब्रह्मविचार ॥५०॥
मुनिवारता मनमांधरी ॥ करवीरक्षा एमकहे श्रीहरि ॥
ज्ञानघाता नाशयणकरे ॥ मुनि तणा तो मननेहरे ॥५१॥
वेढा सभामां धर्मकिशोर ॥ मुनिनिरखे ज्युं चंद्रचकोर ॥
हरिमनमां इच्छातेहवी ॥ थईवात जेकहुंतेनवी ॥५२॥
आव्यादुर्वासाअवसरजाणी ॥ घणुंवा'लाछेसारंगपाणी ॥
तमोगुणीनेक्रोधअपार ॥ तेनेथयोनहिनमस्कार ॥५३॥
जणुजे मारुंकर्युअपमान ॥ दंडविनातेहोयनहिसान ॥
मननां घणोथयोसंताप ॥ माटेदीयुंतेऋषिनेश्याप ॥५४॥

७ कहे दुर्वासा सांभळो सर्व ॥ हवे उतारुं तमारो गर्व ॥
धर्मभक्तितेआदिमुनिजेह ॥ उद्धवआदिभक्तजेतेह ॥५५॥
मृत्युलोकमांमनुष्यअवतार ॥ धरोतमेतेकळिमोझार ॥
मारीसाथेजोराख्युंतेमान ॥ असुरतमारुंकरशेअपमांन५६॥
क्रोधकरीने दीधोते शाप ॥ सर्व मुनिने थयो संताप ॥
धर्मदेवजेबोल्यातेवार ॥ करेविनतिवारंम्वार ॥ ५७ ॥
ऋषितमारो क्रोधउतारो ॥ एमांवांकतो नथी अमारो ॥
हरिनीवातमांहतुंतेध्यान ॥ माटेथयुंनहिमुनिसन्मान ॥५८॥
जाण्यां३ जाण्यांथयोअपराध ॥ क्षमाकरोतेमोटाहेसाध ॥
तारेदुर्वासाकतेएम ॥ मारोशापजे फरे तेकेम ॥५९॥

हरि ईच्छाएथयुंतमारे ॥ एमां दोष तो नहिं अमारे ॥
धर्मभक्तितेसांभळोतमो ॥ करीउपकारकहुंछुंअमो ॥६०॥
पोतेनारायणवृत्तीदे मेहेर ॥ धरशे अवतारतमारे घेर ॥
सुखआपशेराहुमुनिजंन ॥ मारुंजाणजोसत्यवचन ॥६१॥
एम कहीने कर्यो प्रणाम ॥ गयादुर्वासाकैलास धाम ॥
मुनिमळीनेकरेविचार ॥ नाथअमारोकरोनिस्तार ॥६२॥
त्यारेनारायणबोल्याहेमुन्य ॥ भरतखंडनुं भारेछेपुन्य ॥
कौलआदिदेशअपार ॥ ननुषरुपेतेधरोअवतार ॥६३॥
द्विजकूळमां धारीश देह ॥ धर्मभक्तिने घेर जे तेह ॥
कहेनाएएणनरनेवात ॥ आगेक्षत्रीतेथयादौभ्रात ॥६४॥

८

वैरविद्धवाध्यो बहुभारी ॥ रहीगईमनमां होंशहमारी ॥
 ज्वेधर्मनुं स्थापनकरवुं ॥ साधुरूपेतेदेशमां फरवुं ॥६५॥
 करनीछिलातेअनंतअपार ॥ अनेकजीवनोकरवोउद्धार ॥
 देवहुतिने ब्रजनीनार ॥ उद्धव आदिभक्त तेसार ॥६६॥
 एहसमान करुंन नारी ॥ एवी हृदामां टेक ते धारी ॥
 एनकरहीनेबोल्यातेवार ॥ मुनिकहुंतेकरोनिरधार ॥६७॥
 भरतखंडमां नरतन धरो ॥ हवे तेहनी वारमां करो ॥
 थयुंवचनगृह्णुंमुदिधिर ॥ निजईच्छाएधर्यांशरीर ॥६८॥
 हवे तेहना कहुं ते मर्म ॥ प्रकट थया ते भक्तिने धर्म ॥
 गामछपैयासुंदर्याम ॥ धर्मभक्तिबे वस्यांतेठाम ॥६९॥

८

॥ पवित्र हरिप्रसाद ॥ ज्ञाति सरस्वति अतिउल्लास ॥
श्रीराममिश्रागोत्रसावर्णी ॥ त्रणप्रवरनेपवित्रकरणी ॥
अडक पांडेने वेदते शाम ॥ प्रेमवति ते पत्नीनुं नाम ॥
धर्मशक्तिदेजाणजोएह ॥ कहुंनारायणप्रगटयातेह ॥७१॥
संवतअष्टादशत्रीनेसात ॥ चैत्रसुदितेनोम्यविरूपात ॥
वारचंद्रने पुण्यनक्षत्र ॥ सुकर्मा योगअति पवित्र ॥७२॥
गई रात्री जे रवातेपोर ॥ प्रगट थया ते धर्मकिशोर ॥
जन्मसमयउत्सवभारी ॥ थयोआनंददैवीनरनारी ॥७३॥
उजयजय शब्दवर्त्योत्रिलोक ॥ ब्रह्मादिदेवथया अशोक ॥
देवतणांतोदुंदभिवाजे ॥ शब्दवार्जित्रघनज्युंगाजे ॥७४॥

नाचेअप्सराअनंतआकाश ॥ प्रेममग्नथैगायेहरिदास ॥
 शिवविरंचिअनंतअपार ॥ शेष्यसारदागायेगुणसार ७५ ॥
 नार - नाचे वेण वजाई ॥ धर्म तणे ते द्वार वधाई ॥
 विप्रनारीत्यांमंगलगाय ॥ देवपुष्पनीवृष्टिदेधाय ॥ ७६ ॥
 जन्ममोत्सवथयोते वार ॥ दीधांब्राह्मणदे दानअपार ॥
 देसदेसुदिदाई देयआव्या ॥ धर्मतणेतेमनबहुभाव्या ७७ ॥
 पुत्र प्रसव थयो ते कह्यो ॥ मुनि मनमां आनंद थयो ॥
 जन्मसमयनाअक्षरजोई ॥ मुनिकहेतेकारणकोई ॥ ७८ ॥
 शरकृष्ण तेनाम निरधार ॥ तेनागुणनो आवेनहींपार ॥
 मरुष्यनहिंतेजाणजोमर्म ॥ ख्याततमारीवाधशोधर्म ७९

एम् वारता करीते ज्यारे ॥ धर्म प्रसन्नथयाबहु त्यारे ॥
भक्तिमातानेप्रीतअपार ॥ हरिमूखजोवेवारमवार॥८०॥
नखशिखशोभाहीनवजाय॥ निखंतंकोटिकामलजाय॥
चर्णकमळमांचिन्हतेसार ॥ मुनिभ्रंगज्युंकरतगुंजार८१
जानुंजंघानेउदरअनुप ॥ नाभिउंडीने त्रिवळि स्वरूप ॥
उरपोहोळुंनेछातीउपडती ॥ भुजप्रचंडहथेळीराती॥८२॥
कंबु कंठनाशाशुककेरी ॥ चरणमां चिन्हशोभाघणेरी ॥
मधुवाणीतेबोलेनरमाळी ॥ दंतपंक्तिनीशोभारुपाळी ॥
गोळकपोळजोइमनलोभे ॥ नाशानीकटचिन्हते शोभे ॥
भाल विशाल भृगुटिनीहारी ॥ नैणांदेखीमोहेनरनारी ॥

मंदहासदृगचपलविशेष ॥ हसत भालमां उठत रेख ॥
 मूर्ति नोहरशोभेघनश्याम ॥ भक्तजनतेपुरणकाम ॥ ८५ ॥
 दिनदिन प्रतिवाधे अपार ॥ करे चरित्र कहुं विस्तार ॥
 पंचवरसनाथयातेगाम ॥ धर्मलैआव्याअजोध्याधाम ८६
 दुर्वासाने श्रापे तेकरी ॥ असुरे अवनिमां देह त्यांधरी ॥
 ऋक्षाअवतारेमार्याताजेह ॥ वेरलेवानेआव्याजेतेह ८७
 कैक थया ते पृथविना चूप ॥ कैक गुरु ते भेख स्वरूप ॥
 कै थयिछोखासंसारी ॥ धर्मनक्तिनेदुःखदेनारी ॥ ८८ ॥
 असुर जाणवो धर्म नगमे ॥ करे अनिति संतने दमे ॥
 एवाअसुरथयातेवार ॥ तेतो गण्यानो आवेनहिपार ॥ ८९ ॥

धर्मनक्ति ते असुरनेत्रास ॥ नगरञ्जो ध्याकर्यो निवास ॥
अवर्षनाथया हरिज्यारे ॥ उपवितदीधुं वेदविस्तारे ९०
निलकंठ मुनिनाम धराव्युं ॥ ब्रह्मचर्य कुळरीत कराव्युं ॥
पछे विद्या भणवाने काज ॥ पीतापासे ते वेदाष्टादश ज ॥ ९१ ॥
चौद विगाडे वेद ते चार ॥ शास्त्र तणो नलजे ते चार ॥
विससथोडाः करीते मेहेर ॥ भण्या विद्या ते पिताने घेर ९२
बुद्धि मोटीने स्वरूप छोटुं ॥ धर्म जाणे जे कारण मोटुं ॥
जाणीं श्वरमाग्युं वरदान ॥ रक्षा अमारी नरजो भगवान ॥
धर्मने कहुं हरि ते वार ॥ एज अर्थें में धर्यो अवतार ॥
गोखंड पुते राम प्रताप ॥ पछे प्रगट्या नारायण आप ॥ ९४ ॥

तेथी छोटाभाई ईच्छातेराम ॥ वालाघणुंछे सुंदरश्याम ॥
 करेक्रिडातेअजोधाधाम ॥ दशवर्षनाथयातेगाम ॥९५॥
 पछे मननां एम विचार्युं ॥ फरवां तिरथ हरि तेधार्युं ॥
 लीअजोधाचाल्यामहाराज ॥ भक्ततणांतोकरवाकाज ॥
 मुनि निलकंठ वरणि वेश ॥ उत्तरदिशामां कर्यो प्रवेश ॥
 तपस्वीरूप अन्न नजमे ॥ करेतिरथनेवनमांभमे ॥९७॥
 येपुढळ बहुकरी तेजाणे ॥ तिरथवासी लोक वखाणे ॥
 करे सेवा तेजीव अपार ॥ आवे चरणे करे उद्धार ॥९८॥
 एवुं ब्रह्म ते मनमां धरि ॥ आव्या सोरठदेशमां हरि ॥
 पंचातिरथीकरीतेशाम ॥ मळयामुक्तानंदलोज्जतेगाम ॥९९॥

रिविनतिराख्याबहुनामि ॥ पछेमळयातेरामानंदस्वामी ॥
तेतोउ वतणोअवतार ॥ एनाशिष्यते मुक्तअपार १००
रग्यादेहनीदिक्षातेपामी ॥ नामधराव्युंसहजानंदस्वामी ॥
उद्धववातकहेजेएम ॥ स्वामिरूपतेछुपव्युंकेम ॥ १०१ ॥
हवेलिलानोकरोविस्तार ॥ अनंतजीवोनोकरोनिस्तार ॥
धर्मसत्तिभक्तितमारी ॥ करोप्रगटरीतनरनारी ॥ १०२ ॥
गृह्णित्यागिनाधर्म तेथापो ॥ मुनि मंडळनेसुखते आपो ॥
त्यादेबोल्यातेस्यामसुजाण ॥ वचनतमारांकरुंप्रमाण १०३
उद्धव तमारो मत्त अनुप ॥ जाणी प्रगट करुं ते रूप ॥
नोत्तमवेषधर्योमहाराज ॥ कळिंगांलीधीकाजीनीलाज १०४

मुक्त रह्याजे देहत्यांधरि ॥ आव्या चरणे जोर तेकरी ॥
 पर्म देसनीदिक्षातेधरे ॥ करेकल्याणदेशमांफरे ॥१०५॥
 शरणाचंडनां भग्यधर ॥ ज्याहांधरे तेहरिअवतार ॥
 सार तेसोळठेगाणे ॥ प्रभुप्रतापजीवनजाणे ॥१०६॥
 करे समाधि धाम देखाडे ॥ कैक समाधिमांथी उठाडे ॥
 थायसमाधिकहुंतेरीत ॥ प्रभुसंगाथेवाधेतेप्रीत ॥१०७॥
 कोक रहे ते दिवस एक ॥ कैक त्रण दि राखे ते टेक ॥
 कैकपक्षनेमासतेथाय ॥ कैकनेखटमासवहीजाय ॥१०८॥
 एम समाधि थाय अपार ॥ करे समैया विश्व आधार ॥
 निजआश्रमरीतमाहाराज ॥ बांधीकळिमांधर्मनीपाज ॥

वचन प्रमाणे भक्ति जेकरे ॥ गृहि त्यागि ते पार उतरे ॥
ग्राह्यमर्यादधर्मअनुप ॥ स्थाप्योअचलत्रिलोकीनूप ११०
हवे तेहनो कहुं ते मर्म ॥ प्रथम वखाणुं साधुना धर्म ॥
वर्तनं च पाळे ते प्रीत ॥ वृद्धाप्राणे वर्तवुं नित ॥ १११ ॥
ममक्रोधने लोभनहीमान ॥ स्वादरहीत भोजन पान ॥
अष्टप्रकारेऽहिजो त्याग ॥ त्रिंक्षीतने अंत्रवैराग ॥ ११२ ॥
द्रव्य आपे ते झाले नहि हाथ ॥ धातु पात्र ते राखे नहि हाथ ॥
प्राप्यने वृद्ध्य सरखुं जाणे ॥ हर्षशोक ते मन्यन आणे ११३
शत्रु मित्र ते नहि संसार ॥ विष्णु सेवाने रूढो आचार ॥
प्रगट हरिनुं ध्यान ते धरे ॥ स्वामि नारायण मु वओचरे ११४

जाखतणीतो समजावेरीत ॥ पिंडब्र ज्रांड जाणे अनित्य ॥
 जाणी पिरमारथ शमांफरे ॥ उगट प्रभुनीवारताकरे ११५
 सक्कु मोटा द्विचरे संत ॥ मुक्तानंद स्वामि आदि अनंत ॥
 नेने संगे ते जीव अपार ॥ मोक्ष पाम्या ते वर्ण अठार ॥ ११६ ॥
 का के मोक्ष पामे रे केम ॥ पारश प्रतापे लोढुं ते हेम ॥
 चंदन तरुची चं नथाय ॥ तेम संत थी सुधरी जाय ॥ ११७ ॥
 एवा संत गुंराखे ते प्रीत ॥ खरो सत्संगि कहुं ते रीत ॥
 गदि पाळे ते वतन पंच ॥ चोरी छीनाळी दारुने मांस ॥ ११८ ॥
 देह हिटाळ कष्टो नहि केने ॥ ए पंच रीत पाळवी तेने ॥
 जग्या विना ते वस्तु न लेवी ॥ भुंडा बोली ते गाळन देवी ११९

मातृ समान जाणे परनार ॥ भजे नारायण उत्तरे पार ॥
जीवमात्र-निहिंसानकरवी ॥ भांगगांजानीघुंठनभरवी ॥
विधवाबाईनोस्पर्शनहितेने ॥ आत्मघाततोकरवीनहिकेने ॥
नास्त्रवर्ज्युंतेभक्तनखाय ॥ सेवेमूर्तिनेगुणतेगाय ॥ १२१ ॥
गृहत्यागिनोधर्मकहीआप्यो ॥ घोरकळिमांस्त्रपुष्टाप्यो
आपेभक्तिनेकर्मतेबाले ॥ जन्ममृत्युनुसंकटव्याढे ॥ १२२ ॥
स्त्रीनारायणकरीतेमे'रय ॥ कर्यांकल्याणवेठांतेघेरय ॥
ब्रह्मभोज्यतेकर्याबहुवार ॥ प्रथमकर्यांतेमहारुद्रचार १२३
पे'लाय ॥ बे जेतल्लुप्याम ॥ वेदविधि शुं कर्युं ते काम ॥
जल्ल ॥ विप्रतेशितेरहजार ॥ जल्ल ॥ शोळि ॥ जल्ल ॥ सार १२४

श्रीजीयज्ञ तेगामडभाण ॥ कर्योमहाराजे ज्ञाद्वदमाण ॥
 चोथोयज्ञतेकारियाणीगाम ॥ खाचरवस्तानीपूरीतेहाम ॥
 तेमांजग्गतेविप्रअनेक ॥ आप्यांदान तेकरीविवेक ॥
 पेळीप्रतिष्ठाब्राह्मणनीकीधी ॥ मतपंथनीलाजतेल्लीधी १२६
 करी मंदिर मूरती थापी ॥ विप्र जमाडी दक्षणा आपी ॥
 भारिमंदिरतेभूजमांकीधुं ॥ कच्छदेशनुंकारजसिधुं १२७
 रह्यानारायणकरीनेमे'रयआव्याअलबेलोअमंदावादशेहेर
 नरनारायणसुंदररूप ॥ राजेतेभरतखंडनाभूप ॥ १२८ ॥
 करीस्थापनावेदनीविधि ॥ विप्रचोराशीदनएकेकीधी ॥
 पळेपधर्याचडतालगाम ॥ लक्षिमनारायणरह्यातेधाम १२९

॥ १५६ ॥ तिनापातिरणछोड ॥ स्यावडतालैरुक्मणिजोड ॥
जोबनपगीनीभक्तिबहुभारि ॥ मळयादासतेला६६ हजारि ॥
बांध्योहिंडोळोआंबानीडालि ॥ धर्योमुकटबेठावनमालि ॥
॥ १ ॥ मोजरकसिपेयोसुरवाळ ॥ केडेदुपळेबांध्योदयाळ १३१
स्वामिआनंदेआर्तिउतारी ॥ कर्योसमैयोअतिसेभारी ॥
त्यांथीधोळेरेआव्यातेमाव ॥ भक्तपुंजानोजाणीनेभाव १३२
करिमंदिरमेंबेठामोरारि ॥ मदन्मोहननेराधिकाप्यारी ॥
॥ २ ॥ ढजुनानीजुगतिजाणी ॥ पोतेपधार्यासारंगपाणी १३३
जीणोभाई ते भक्त सुजाण ॥ तेनुं वचन कर्युं प्रमाण ॥
कर्युंभंदिरमुरतिधारि ॥ राधारमणनीजोडतेसारी ॥ १३४ ॥

सिद्धनाथ तेमुरतिथापी ॥ ब्राह्मणजमाडी दक्षणाआपी ॥
 त्यांथीपधार्यागढपुरगान ॥ तेतोजाणजोअक्षरधाम १३५
 खाचरउनड हरिनोदास ॥ स्वामिरह्यात्यांकरीनिवास ॥
 तेराजानीभक्तिबहुभारि ॥ रह्यासंगेलैशिष्यहजारि १३६
 करील्लिखतेअनंतअपार ॥ शेष्यजीके'तांपामेनहिंपार ॥
 खाचरदल्लादरबारमध्य ॥ कर्युमंदिरतेलोकप्रसिद्ध १३७
 विधि सहित वेदनी वाणी ॥ करी प्रतिष्ठा सारंगंपाणी ॥
 श्रीछाणीनाथमुरतिभारी ॥ वामभागेतेराधिकाप्यारी १३८
 धर्मपिताने भक्ति जे मात ॥ वारुदेव ते पोते साक्षात ॥
 कृष्णवज्रदेवेकिधोनिवास ॥ हरिकृष्णजीपुरणप्रकास १३९

वटमंदिरतेकीधांमहाराज ॥ अनंतजीवनांकरवाकाज ॥
तेनाउत्सवथायछेभारी ॥ आवेदरशनेबहुनरनारी १४०
श्वेतवस्त्र ते पे'रीने स्याम ॥ बेठा सभामां पुरण काम ॥
फूलमाळातेकंठमांराखी ॥ पागमांतोरोराजेगीरधारि १४१
अष्टकवि तेकिर्तन गाय ॥ करे वार्ता ने कथा वंचाय ॥
गोटाकवितेमुक्तानंदस्वामि ॥ बीजाकवितेब्रह्मनिष्कामि ॥
त्रीजाप्रेमानंदगायगोविंद ॥ चोथानिर्मांनीनिष्कुलानंद ॥
योगानंदतेपांचमाजाणुं ॥ छठातेध्यान नंदवखाणुं १४३
शुकमुनितेशास्त्रविचारे ॥ नित्यानंदस्वामिकथाते करे ॥
अष्टकवितेमुख्यमहास्वामि ॥ वेठा सभामांमळीसमाज १४४

ગોપાલસ્વામિ આદિ જે સંત ॥ કરે દર્શન ભક્ત અનંત ॥
 પછે મુનિ કહે કરો સહાય ॥ ધર્મ કુલની પુષ્ટિ જે મથાય ૧૪૫
 ત્યારે હશીને બોલ્યા મહારાજ ॥ ભક્ત રાજી તે ક' ઘુંકાજ ॥
 માર્ઝે પોતા ન તેહ્યા નિજ ગામ ॥ રામ પ્રતાપને ઈચ્છારામ ૧૪૬
 એના પુત્ર તેણે મ ઉદાર ॥ જેના ગુણનો આવે નહિ પાર ॥
 અવધ પ્રસાદ ધર્મ સુધિર ॥ રઘુવિરજી જ્ઞાન ગંજિર ૧૪૭
 પુત્ર પોતાના કરીને સ્થાપ્યા ॥ દેશ મંદિર તે વેંચીને ડાપ્યા ॥
 રિજન નુંહિત તે જાણી ॥ પછે બોલ્યા તે શ્રી મુખવાણી ૧૪૮
 ગ્ય ત્યાગિ જે ભક્ત અમારા ॥ ધર્મ વંશી તે ગુરુ તમારા ॥
 એવા રાજની પુજા કરવી ॥ પોચ્ય પ્રમાણે સામગ્રી ધરવી ॥

करेति चारपोतानेसहेवुं ॥ आचारज बेनावचमांरहेवुं ॥
शिक्षापत्रिनीपालवीरीत ॥ हरिजनमांराखवीप्रीत १५०
मारां वचन ते मारुंजरूप ॥ जाणीभजोतेकृष्णस्वरूप ॥
एमकहीनेउठ्यामहाराज ॥ वाध्योआनंदभक्तसमाज १५१
करी लिला तेगढपुर गाम ॥ त्यांतो बनाव्युं वैकुंठ धाम ॥
उन्मत्तगंगानां भाग्यअपार ॥ हरिझीलेतेवारम्वार १५२
लक्ष्मीवाडीतेधन्यफूलवाडी ॥ वालोपधारेनिखवादाडी ॥
धन्यभूमिनांभाग्यतेभारी ॥ वालोखेलेतेकरीअस्वारी १५३
धन्यराजानुं जाणवुं राज ॥ जेना देशमां रह्यामहाराज ॥
धन्यसाधुनेगृस्थनरनारी ॥ धन्यमुळजीआदिब्रह्मचारी ॥

१७

धर्मवंशीनो धन्यपरिवार ॥ जेनाकुळमां हरि अवतार ॥
सूर्यसहजानंदज्ञानप्रकाश ॥ अधर्मअंधारुंथयुंते नाश ॥
संतहरिभक्त पाम्या आनंद ॥ घुड अभागी रह्यातेमंद ॥
दुरवासानोश्रापनिवार्यो ॥ असुरतणोतेगर्वउतार्यो १५६
आप्यांख ते सौ मुनिजन ॥ रूपितणुं तेपाळ्युं वचन ॥
आचार्यबेने आगनाकरी ॥ पळेसुधाम गयातेहरि १५७
स्वामिसहजानंदपुरीतेआश ॥ जोडीचोपाईदोढसोदश ॥
मेळीटुकते छसेंनेचाली ॥ प्रीतेसांभळेरीझेवनमाळी ॥ १५८ ॥
संचत्तअढारनेबुनिरधार ॥ फागणसुदतेसातमसोमवार ॥
रुक्मवसंतेपूरोतेथयो ॥ स्वामिप्रतापेशलोकोकह्यो ॥ १५९ ॥

१७

गाभरेवावेष्टये निवास ॥ विष्णोर्विंदराम हरिन्नोदस ॥
मक्रयास्वामिने पूर्यते गोड ॥ श्रोताजनबोलोजयरणछोड ॥

॥ अथ श्रीजामराजनो गरबो लीख्यते ॥
विजयी शहेरियारे ए राग ॥ सहजानंदजी रे ॥
स्वामिच षोडशमावुं ॥ स ॥ गरबो नौतमसुंदरगावुं ॥ स ॥
तमा मूर्तिमनमांधारी ॥ स ॥ हुंतोगावुं मतिअनुसारी ॥ स ॥
मुनेदासतमारोजाणी ॥ स ॥ गागुंदेजो निर्मळवाणी ॥ स ॥ ३ ॥
रघोछ अक्षरधामनिवासि ॥ अकळअजितसदाअविनाशी.
पोतेपरब्रह्मनारायणरूप ॥ कटावोकोटिब्रह्मांडनामूप ॥ स ॥
महिमाशिष्टनकादिनाजाण ॥ चारेवेदपुराणवखाणे ॥ स ॥

१८ तमनेभजेब्रह्मादिकदेव॥स॥करेछेमोटा मुनिवरसेव॥स०॥
तेरेछेष्टथयाछोआज॥स॥बांधीधर्मतणीदृढपाज॥स०॥
कळियुगमध्येकरूणाकीधी॥मुक्तिसुगमकरीनेदीधी॥स०॥
प्रगट्यापूरवदेशमोझार॥द्वीजकुळमध्यधर्योअवतार॥स०॥
थयाछोभक्तिधर्मनावाळ॥सदाएभक्ततणाप्रतिपाळ॥स०॥
नौत्तमवेषधर्योमहाराज॥कळिमांकामनीलीधीलाज॥स०॥
आढ्याचर्णतनारेस्वामि॥कीधांनरनारीनिष्कामि॥सह०॥
गुर्जरसोरठदेशमांश्याम॥त्यांतोकर्योअलोकिकधाम॥स०॥
दर्शनकरवाबहुजनआवे॥तेतोमनवांछीतफळपावे॥स०॥
आढ्यासंतमंडळसुखदेवा॥अज्ञानिअसुरतणुंबळलेवा॥स०॥

गोकुलकीधुंग हपुरगामा॥कर्युत्यांगोपीनाथनुंधाम॥सह०॥
क्रीधोलिलारसविस्तार॥केहतांशेषनपामेपार॥स०॥२८॥
उन्मत्तगंगानोमहिमाय॥जेमांनित्यउठीहरिनहाय॥स०॥
धन्यनृपदादानोदरवार॥जतनकरीरारूयाप्राणआधार॥स०॥
तेनापुन्यतणोनहिपार॥नित्यनिरखेधर्मकुमार॥स॥२९॥
जेनेदेररग्रामहाराज॥तेनेतुल्यनहिकोईआज॥सह॥२२॥
तमारुंभजनकरेनरनार॥स॥तेतोतरीगयाभवपार॥स०॥२३॥
तमनेभजीथयाब्रह्मरूप॥स॥एवासाधुपरमअनुप॥स०॥२४॥
जगमांसंतफरेनिष्काम॥स॥जपावेस्वामिनारायणनाम॥स०॥
वरतनपंचपळावेअखंड॥स॥मटाडेमाथेथीजमदंड॥स०॥२६॥

साधुतणी अलौकिकरीत ॥ स ॥ हरिविनावी जैनराखे प्रीत स.
 नारी प्रवृत्त पछेत्यागि ॥ स ॥ तेने सेवे ते बड भागि ॥ स ० २८
 ग्वासाधुछे निधि मारी ॥ स ॥ लीधो मुंजने जगथी उगारी ॥ स ०
 ग बो दत्यवचन लई गायो ॥ स ॥ सर्वे हरिजनने मन भायो स.
 ग बो शुणे भणे ने गाय ॥ स ॥ ते उपरना लोरा जी थाय ॥ स ० ३१
 तमारा गुण तणी नही पार ॥ स ॥ कीधो संक्षेपे विस्तार ॥ स. ३२
 एवा प्रगट ही सुखकारी ॥ स ॥ तमारे चरण रहो मति मारी ॥ स.
 एटली अरजी उर धरी ले जो ॥ स ॥ निज जन जाणी दर्शन दे जो ॥
 गरबो गायो गोविंद राम ॥ स ॥ मळी आस्वामी पुरण काम ॥ स ॥

॥ इति श्री गरबो संपूर्ण समाप्तः ॥

॥ पद राग ठुमरी. ॥

स्वामि नारायण नारायण नारायण रे ॥

भजन करो मन भाव करी. ॥ स्वामि. ॥ टेक ॥

जेही भजन ते बड गति पावे ॥

फरी नावे भवसिंधु अवतारायण रे ॥ भजन०॥१॥

दजी कुसंग सतसंग करो नित्य ॥

चित्त हरि च णेजीय धारायण रे ॥ भजन०॥२॥

संतसें प्रीत हित हरिजनसें ॥

तेरे मनसें कुमति परहारायण रे ॥ भजन०॥३॥

गोविंद म श्याम छवि निखत ॥

२०

हैंये हरखीत भये भव पारायण रे ॥ भ० ॥ ४ ॥ पद ॥ २ ॥
हरि प्रगटसैं प्रीत करो नित्य नवी रे ॥
उर धारो सहजानंद स्याम छवि ॥ हरि ॥ टेक ॥
प्रगट प्रीत विजय ब्रज वनिता ॥
न रही भीनता ब्रह्मरूप हवी रे ॥ उर० ॥ १ ॥
मुनिवर ध्यान धरत हे ज्याको ॥
ताको मायेमा जानत कोउ अनुभवि रे ॥ उ० ॥ २ ॥
अंतरसैं अज्ञान हरत हे ॥
ज्युंति नाश करत निशितम रवि रे ॥ उर० ॥ ३ ॥
ज्याकुं भव ब्रह्मादिक ध्यावत ॥
गुण गावत गोविंद कवि रे ॥ उर० ॥ ४ ॥ पद ॥ २ ॥

२०

इति समाप्तः

